

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovat. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Postava proti krvavcem.

* Vlada predložila je državnemu zboru načrt dveh postav, ki sta namerjeni zatreti teroristični izrastek socializma s tem, da vsaj za jeden del državljanov društveno in zborovanjsko svobodo ter raj popolnem ustavita. Dospeli smo tedaj tudi mi do skrajnega konca. Žalostne posledice zlorabljenosti prostosti bodejo britke občutili naši delavci; bržkone pa tudi vsak, kdor se bode količkaj nepremišljeno bavil z vprašanji, ki vzoemirjajo vse države, da bode do tega prišlo, spoznal je že davno vsak, ki se je pečal z javnim življenjem; nepričakovano pa ta udarec ne zadene niti krvavcev, ki so ga prouzročili. Smelo trdimo, da je izzivanje izjemnega stanja in krajsanje osobne svobode, ljudem, ki postavljajo nikdar čitali neso, del njihovega programa; kajti razširjanje nezadovoljnosti mej ljudstvom je glavno agitacijsko sredstvo teh zbeganih in brezbožnih glav.

Društvena svoboda pripomogla je, da se je ljudstvo v širšem pomenu, nego preje, bavilo z javnim življenjem in z njo nastopili so kot nova stranka na pozorišče tudi delavci. Vsak človekoljub pozdravlja je vsa prizadevanja delavcev, da bi s postavnimi pripomočki dospeli do politične veljave, ter z združenjem gmotnih sredstev izboljšali socialno stanje; in marsikdo podpiral je delavce, ko se se družili v produktivne asocijacije, da bi se z delom ne služili samo navadne mezde, temveč uživali polen dobiček svojega truda. Da je pa na stotine jednacij po delavcih ustanovljenih obrtniških podjetij izgnilo, v kljub temu da jih je občinstvo podpiralo, temu je poleg nestrpnosti in nezaupnosti mej udeleženci samimi, krivo iz inozemstva kolportovana ideja: da vsi taki „majhni pripomočki“ konečno rešitev delavskega stanu ovirajo; ker se veliko število delavcev na taki način sprijazni z državnim redom; ker delavec, kakor hitro pridobi nekoliko posestva, ni več rabljev za rovanje in hujskanje proti posestnim stanovom.

Družbinski red, ki je plod tisočletnega premikanja in kulturnega dela, vničil naj bi se mahoma; srd in tegota pa naj se razlije na sedanji rod, kakor bi bil ta zakrivil sedanje človeške razmere, ko jih je vender v humanitarnem oziru tolikanj zboljšal,

da jih prejšnjim niti primerjati ne moremo. Socialne šege, uprave držav in njih postave se vedno spreminjajo, jednako, zemlja, ki se vedno premika, ne da bi mi to zapazili. Zaostati ne sme nikoli. In jednako tako preustrojile bi se polagoma tudi socialne razmere na korist in prid vsega človečanstva. Ta pot zdel se je pa nezadovoljnejšem prekesen, prehiteti so hoteli pot narave; a zadela jih je osoda, ki utegne za mnogo let ovirati najmanjši korak v navedenem smislu, državnikom nastala pa je sedaj podvojena dolžnost, da odpravijo sami kolikor moč zapreke občnega blagostanja. Star pregovor je: da oče ne sme otrokom dati samo palice, marveč tudi kruha. Postava proti socialistom je palica in preverjeni smo, da brez kruha ne bodo dosegla namenjenega cilja. Nemudoma bode treba gledati na to, da se povzdigne rokodelstvo in mala obrtnija; kajti to je najbolje sredstvo proti anarhizmu. Če ima delavec upanje, kdaj samostalcu postati in pri rokodelstvu se to ogromnemu številu posreči, sprijaznil se bode v nadi, da ga čakajo boljši časi. Po tovarnah išče tega upanja zaman; zatorej pa opazujemo napredek anarhističnih idej, čim bolje peša in umira rokodelstvo in mala obrt.

Odpraviti bode delo po kaznilnicah, kojega vzdržuje država sama v propad rokodelstvu; povikšati bode plačo delavcem po državnih industrijalnih zavodih, in po obrtniških nadzornikih trebalo bode paziti, da se odpravi krivica, ki se delavcem večkrat po zasobnih tovarnah godi. Neproduktivne stroške se bode moglo zmanjšati in potrositi se bode moralo kaj, kadar navstanejo krize, da bode vsak, ki hoče delati, dobival toliko zaslužka, da se obvaruje glada. Paziti bode treba, da se po mestih ne bode množil proletarijat, da bode prebivalstvo pri poljedelstvu našlo kruh, mesto da bi sililo v tovarne. Skrb za svoje državljanje postati mora najvažnejši namen države, če jej bode prav treba pridejati nekoliko „demokatičnega olja“, kakor je rekel Bismarck.

Vse to sicer ne bo zadovoljilo krvavcev; kajti ti ne terjajo le materijelnega poboljška, — marveč svetovno vlado. Dokaz temu je, da se groznih zločinov neso polotili ljudje iz obupanja v ueznosni bedi, marveč osebe, ki bi pri poštemem delu lahko v miru živele.

Delavec, ki ni imel nikakega posla in zaslužka več, usmrtil se je pretekli teden s svojo staro ženo vred na Dunaji, da se je ognil smrti za lakoto. Pač žalostna prikazen v bogatem in krasnem mestu! Jednaki dogodki pa nikakor neso le redka prikazen, marveč na dnevnem redu po velikih mestih. Kruha tedaj preskrbi naj država pridnim in poštemim delavcem in obrtnikom, kajti palica sama utegne preprečiti glavni smoter cele postave.

Potreba pa bode ta postavni načrt os etliti še s političnega stališča, kajti tudi politična stran je za vsako stranko vsaj tolike važnosti, kolikeršne socialna stran.

Dva samostalna predloga.

Gosp. Ivan Hribar stavil je v včerajšnji seji mestnega zbora naslednja predloga:

I.

Vsled naredbe trgovinskega ministerstva št. 1693 z dne 16. decembra 1883 združena sta urada poštni in brzojavni v jedno upravno telo. Ljubljanski brzojavni urad, kateri je doslej bil popolnem ločen od poštnega urada, postal je na podstavi te naredbe oddelek po-lednjega in predstojnik njegov — c. kr. poštni nadoskrbnik — postal je ob jednom predstojnik brzojavnega urada.

To pa je imelo dalje za nasledek, da se je sklenilo c. kr. brzojavni urad, ki je bil doslej v drugem poslopji, preseliti v isto poslopje, v katerem se že od nekdanj nahaža poštni urad, in ker prostori v njem ne zadostujejo, začela so se pogajanja s hišno lastnico, da prizida nov trakt, v kateri bi se umestil c. kr. brzojavni urad.

Pogajanja so tudi tako daleč dospela, da se ima že letos začeti s stavbo novega trakta, v kateri se ima preseliti c. kr. brzojavni urad. Neso mi znani natančnejši pogoji, pod katerimi je lastnica hiše št. 5 v Schellenburgovih ulicah prevzela nalog sezidati novi del poslopja in prepustiti ga c. kr. erarju v porabo, posebno ne vem, na koliko let se ima ali se je že visoka c. kr. vlada zavezala ostati v dotičnem poslopji, pač pa mi je znano, da se bode moralo za poštno in brzojavne prostore plačevati letne najemščine 5200 gld.

Zato se mi pa usiljuje vprašanje, ali bi ne bilo bolje in previdneje, ko bi visoka c. kr. vlada

LISTEK.

Luzern.

Iz zapiskov kneza D. Nehljudova.

(Ruski spisal grof L. N. Tolstoj, posl. Vrbanov.)

(Dalje.)

— Šampanjca in najboljšega, rekel sem in prizadeval sem se kazati ponosnega in mogočnega. Pa niti šampanjec, niti moj ponos in moja mogočnost neso napravili nobenega utisa na natakarka: nasmejaj se je, postal malo, gledajoč naju, počasi pogledal na zlato uro in odšel s počasnimi koraki, kakor bi se sprehajal, iz sobe. Kmalu se je povrnil z vinom in še z dvema natakarkjema. Dva sta se usela okolu pomivalke posode in z veselo pazljivostjo ter kratkim smehom na obrazih so gledali naju, kakor stariši otroke, ko si ljubko igrajo. Sama dekla, kakor se je videlo, ni naju porogljivo, ampak s sočustvom gledala. Če tudi mi je bilo težko in neprijetno pri ognji teh natakarskih očij pogovarjati se s pevcom in gostiti ga, vender sem si prizadeval opravljati svojo delo, kolikor mogoče nezavisno. Pri luči sem

ga bolje ogledal. Bil je majhen, proporcionalno zložen, žilast človek, skoraj pritlikovec s šetinašnimi črnimi lasmi, vedno plakajočimi očmi, z gostimi vejicami, in neizrečeno prijetnimi, lepo zloženimi usti. Imel je majhne zalisce, kratke lase, njegova obleka bila je priprosta in slaba. Bil je malo nenažen, reven in videlo se mu je, da je že mnogo trpel na svetu. Bil je bolj podoben kakemu ubogemu kupecu, kakor pa umetelniku. Samo v vedno mokrih svetlih očeh in zaprtih ustih bilo je nekaj originalnega in ganljivega. Na vitez bi mu bil sodil od petindvajset do štirideset let, in res jih je imel osem in trideset.

Evo, kar mi je pripovedoval z dobrodušno prijaznostjo in iskrenostjo. Doma je iz Argovije. V otročjih letih je zgubil očeta in mater, drugih sorodnikov pa ni imel. Premoženja nikoli ni imel nobenega. Naučil se je bil mizarstva, pa dobil je v dva in dvajsetem letu bramorico na roki, in vsled tega ni mogel več delati. Že z mladega je imel veselje do petja in začel je peti. Inozemci so pa mu včasih dajali denar. Začel je s tem služiti kruh in že šestnajst let potuje po Švici in Italiji in popeva pred gostilnicami. Vsa njegova prtljaja sta gitara in mož-

nja, v katerej je danes imel še samo poldrugi frank, kar bi bil imel za prenočišče in večerjo. Vsako leto, že šestnajstkrat prehodil je vsa lepša in bolj obiskovana švicarska mesta: Zürich, Luzern, Interlaken, Chamouni itd. čez St. Bernhard hodi v Italijo in se vrača čez S.-Gothhard ali čez Savojo. Zdaj že težko hodi, ker od prehlada čuti bolečino v nogah, katero on imenuje gliedersucht, in je vsako leto hujša in ker mu oči in glas vedno bolj slabi. Pa v kljub temu, se on sedaj odpravlja v Interlaken, Aix les-Bains in čez mali St.-Bernhard v Italijo, katero on posebno ljubi; sicer je pa on, kakor je videti, posebno zadovoljen s svojim življenjem. Ko sem ga vprašal, zakaj se ne vrne domov, ali ima sorodnike, dom in zemljo, tedaj se njegova usta veselo nasmehnila in odgovoril mi je.

— Qui, le sucre est bon, il est donx pour les enfants! in namignil je natakarkjem.

Jaz nesem ničesar razumel a natakarska skupina se je zasmijala.

— Nič nemam, pa vender včasih grem domov, ker me nekaj vender vleče v domovino.

In on je še jeden pot ponovil s prekanjeno-zamozadovoljnim smehljanjem frazo: „Qui, le sucre

tako, kakor je to storila že v večini večjih mest avstrijskih, sezidala tudi v Ljubljani o svojem trošku posebno, svrham popolnem odgovarjajoče poslopje za poštne in brzojavne urade. Glavnica 100.000 gld. zadostovala bi po mojem mnenju za sezidanje takega poslopja. Ta glavnica dá se z najemščino 5200 gld., katero bode erarju plačevati vsako leto za sedanje poštne in nove brzojavne prostore, amortizovati v 65 letih, ko bi se vzele za podstavo 5% obresti. Ako bi se plačevati imelo od nje po 4 1/2%, amortizovala bi se v 48, po 4% pa celo 37 letih. A visokej c. kr. vladi bi ne bilo potreba od posojila za sezidanje takega poslopja plačevati niti 4% obresti, ker jej je na razpolaganje v državnih poštih hranilnicah denar po 3%. Z letno anuiteto 5200 gld. pa se more za 3% ne obresti izposojenih 100.000 gld. amortizovati v 30 letih.

A če računim, da bi se za Ljubljano potrebovala taka svota, kakeršna se je v §. 1. postave od 8. junija 1884 določila za Olomuc, namreč 130 000 gld., tedaj bi se ta znesek vendar dal amortizovati v 40 letih in bi potem poslopje bila neobremenjena lastnina visokega c. kr. erarja.

So pa še tudi drugi važni uzroki, ki govoré za sezidanje posebnega poštno-brzojavnega poslopja v Ljubljani. Večkrat se je že Ljubljanski trgovski stan in c. kr. trgovinsko-obrtniška zbornica kranjska obračala do c. kr. poštnega ravnateljstva v Trstu z nujno prošnjo, naj bi se v središči mesta ustanovil poštni podružni urad. Glavni poštni urad je namreč prav na periferiji mesta; v tem, ko se glavni promet osredotočuje v notranjem mestu. Pa tudi za prebivalce nekaterih precej obljudenih predmestij je glavni poštni urad tako oddaljen, da z mnogih krajev potrebujejo do njega skoro pol ure. Z zidanjem novega poslopja dali bi se odstraniti ti nedostatki in moglo bi se ob enem ustreči opravičenim željam in zahtevam Ljubljanskih prebivalcev ker bi se novo poslopje dalo postaviti na prikladnem kraju v notranjem mestu.

Tudi sedanji prostori, v katerih se nahajajo pisarne poštne urada, so za to zavoljo svoje tesnobe jako neprikladni in nedostatni. Pisarne za listno in časniško pošto, za denarna pisma in pakete, kakor tudi one za vplačevanje in izplačevanje poštne nakaznice so tako tesne, da ne zadostujejo že sedanjim prometnim zahtevam. Gotovo pa je in izkušnje poslednjih let to dokazujejo, da se bode promet čedalje bolj množil. In ko bi se isti le za 20% pomnožil, česar je v najbližji bodočnosti pričakovati, potem je res dvomiti, da bi c. kr. poštni urad v sedanjih tesnih svojih prostorih mogel biti kos svoje nalogi.

K vsemu temu pa se druží še ta nedostatek, da so skoro vsi prostori pritličja jako temni in nekateri res bolj podobni ječam, kakor pa javnim uradnim.

Tudi v zdravstvenem oziru so ti prostori nedostatni. Sicer so sobe v prvem nadstropju visoke po 325 cm., one v pritličju pa po 315 cm.; a to je komaj toliko, da zadostuje predpisom stavbenega reda; — v tem ko se povsod, kjer se zidajo poslopja za javna urade, gleda dandanes na to, da se uradni prostori zidajo vsaj po 4 metre visoki. Tem bolje pa je to potrebno pri poštah, kjer je naval občinstva vsak dan jako velik.

Že prej sem povdarjal, da je pričakovati, da se bode poštni in brzojavni promet pomnožil. V tem me potrjujejo izkušnje poslednjih let. Leta 1881. odpravilo se je na Ljubljanskej pošti 1,416.500 pisemskih in 133.600 vožnopostnih pošiljatev; l. 1883., tedaj po preteku kratkega leta, pa so pisemske pošiljatve narastle že na 1,852.000, vožnopostne pa na 147.900. Tedaj so se v enem letu pomnožile prve za 435.000, poslednje pa za 14.300. Ni niti najmanjše dvojbe, da bode teh pošiljatev od leta do leta več in da se bode zavoljo pomnoženega prometa moralo pomnožiti tudi uradno osobje, katero že sedaj šteje 35 osob, namreč 1 nadoskrbnika, 3 kontrolorje, 15 oficijalov, 11 asistentov, 1 praktikanta in 4 diurniste. Ako so pa že sedanji prostori za ta promet in to uradniško osobje pretesni, koliko bolje se bode ta nedostatek jel opazati, če se promet in vsled njega uradniško osobje le še nekoliko pomnoži. Čas je tedaj, da se začne na to eventualnost misliti in da država sama s sezidanjem novega, prostornega in prikladnega poslopja poskrbi za to, da se v kratkem umesti poštni in brzojavni urad Ljubljanski v dostojne in prikladne prostore.

Sicer pa doslej visoka c. kr. vlada glede novih staveb še nobenega deželnega glavnega mesta ni tako prezirala, ko Ljubljane; zato je gotovo opravičeno, ako tudi zanjo kaj stori ter pripomre tako pospeševati nje razvoj in pripomore njenemu obrtu. In ravno z ozirom na to, da ima država od Ljubljanskega poštne urada vsako leto izdaten dobiček (leta 1883. znašali so njega bruttodohodki 88.677 gl.) opravičena je prošnja, da bi se mestu vsaj nekoliko oddolžila.

Z ozirom na to stavim tedaj sledeča predloga:

Slavni mestni zbor naj sklene:

1. Skupnemu ministerstvu in obema zbornicama državnega zbora poslati se imata utemeljeni prošnji za izdajanje zakona, da se v Ljubljani do onega časa, v katerem poteče sedanja najemninska pogodba za uradne prostore v hiši št. 5 v Šelenburgovih ulicah in št. 2 v Knafovih ulicah, sezide posebno poslopje za poštne in brzojavni urad.

2. Mestnemu magistratu se naroča, da ta sklep kar najhitreje mogoče izvrši.

V Ljubljani, dne 22. januarja 1885.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. januarja.

Tudi česki listi izražajo svojo bojazen radi **avarh stičnega zakona**, katerega je vlada predložila državnemu zboru. Po njih mislih je zakon popolnem odveč, ker že sedanji zakoni zadostujejo za vzdrževanje reda. Škodoval bode pa veliko več, kakor koristil. Posebno bodo policijski uradniki na vse mogoče načine tolmačili besede, nahajajoče se v tem zakonu, „obstoječi državni in družbeni red“ in stavili zavire agitaciji, za katero koli reformo. Zlasti se pa bojé Čehi, da bi ta zakon ne zlorabila kaka nemška vlada proti Slovanom, ko bi nemški liberalci zopet prišli na krmilo. Tako bi sedanja večina državnega zbora spletla bič, s katerim bi pozneje njo samo nasprotniki topli. V parlamentarnih krogih se celo govori, da je tudi grof Clam Marti-

nic nasprotnik temu zakonu, da so vsled tega odnosi mej njim in vlado jako napeti. Res bode morala večina pomisliti, predno bode vsprejela ta zakon, kajti pet let, za tako dolgo zahteva vlada izjemne zakone, je dolga doba.

Vojno ministerstvo je zaukazalo, da se morajo vsi sanitetni častniki razun nemškemu priučiti še madjarskemu ali pa jednemu slovanskemu jeziku v toliko, da ga bodo mogli rabiti v službi.

Praški mestni zbor se bavi s tem, da bi se osnoval večji denarni zavod za **česko** kraljestvo, ki bi posojeval na posestva in se pečal tudi z drugimi denarnimi operacijami. Tak zavod bi lahko v sili prihitel lokalnim bankam na pomoč. — Praška trgovska zbornica je izrekla svoje mnenje zastran šestega odstavka obrtnega reda in priporočila, da bi se dovolile izjeme za ponočno delo in za delo ob nedeljah za posamične obrti. Zastran zavarovanja proti nezgodam se je pa izrekla, da bi se zakonito določile zaveze gospodarjev, tovarničarjev, kmetov in obrtnikov v obče pri vseh delih, pri katerih je kaka nevarnost. Tudi je treba, da se uredi obligatorično preskrbovanje bolnih.

Vnanje države.

Kakor se govori, pripravlja **Italija** neko večjo ekspedicijo v Afriko. Zato sedaj sestavlja poseben voj. Sodi se, da hoče zasesti Tripolis. To sklepa se iz tega, ker je turški poslanik v Rimu dal ostavko. Razen tega pa se govori, da hoče Italija prisvojiti si nekoliko pristanišč ob Rudečem mori.

Podkomisija za pretresovanje predloge o subvencioniranju **nemške** parniške vožnji, je nekoliko predelala prvotno predlogo. Sklenila je priporočati, da se dovoli državnemu kancelarju, naj odda vzdrževanje te vožnje na 15 let nemškemu podjetnikom. Kje bodo odhodne in dohodne luke, podkomisija še ni določila.

Belgijski kralj vsprejel je generala De-moora, ki bode baje naslednik sedanjemu vojnemu ministru Pontusu, ki bode odstopil, ker se brani izvesti organizacijo vojske, katero je sklenila zbornica. — Kako čudne so razmere mej belgijskim kraljem in vlado, kaže odgovor ministerskega predsednika Bernaerta na neko interpelacijo o kongijskih zahtevah: „Belgija je popolnem tuja mejnarodnej afriške družbi; družba je osobna zadeva kraljeva. Mi se zanimamo za to, kakor sploh za vse, kar se tiče kakega belgijskega državljana; pa njega Veličanstvo bil je tako dskreten, da nikdar ni govoril z menoj o humanitetnem in civilizatoričnem delu, s katerim se bavi kralj.“

Kakor se piše v „Pol. Corr.“ iz Londona, angleški vladni krogi neso baš protivni mejnarodni kontroli v **Egiptu**. Samo, da bi se taka kontrola smela vvesti še le tedaj, ko angleške čete osvojijo Egipt. Kar se tiče posojila, mislijo v Londonu, da bi se jamčilo za 5 milijonov funtov, kar pa več treba, naj bi se pa vzelo na posodo pod pogoji, ki veljajo za privilegovani dolg. Dokler traje angleška okupacija, naj bi bilo samo angleško jamstvo, potem naj pa nastopi mejnarodno. Vlada se ne more zavezati, kdaj bode izpraznila Egipt, kajti utegnejo nastopiti dogodki vsled katerih bi se okupacija morala podaljšati in ker hoče Gladstone to odločitev prepustiti prihodnjemu parlamentu, ki bode voljen po novem volilnem zakonu. Iz tega se vidi, da bi angleška vlada vsprejela skoro vse francoske predloge, a hoče, da vsi ti predlogi stopijo še le v veljavo po izpraznenju Egipta. To pa za druge vlasti nima nikake veljave, ter bi se dogodki utegnili tako zasukati, da Anglija ostane v Egiptu. — Ministerski svet angleški je sklenil staviti nove predloge zastran egiptovskega vprašanja.

est bon“ in veselo se je zasmel. Natararji so bili jako veseli in hohotali so se samo grbasta dekla je s svojimi velikimi dobrimi očmi resno gledala majhnega človeka in pobrala mu kapo, katero je bil mej razgovorom nevedoma sunil s klopi. Opazil sem, da se potujoči pevci, vrvoplesalci in celo glumači radi nazivljajo sami umetelniki in zato sem svojemu tovarišu nekoliko potov ciknil na to, da je on umetelnik, pa nikakor ni priznaval sebi tega svojstva, in jako priprosto, kakor na sredstvo za življenje gledal na to stvar. Ko sem ga vprašal, je li on sam zložil pesni, katero popeva, začudil se je takemu nenavadnemu vprašanju in odgovoril, kako bi jih bil mogel on; to so vse stare tirolske pesni.

— Ali tudi pesen o Rigi-ji? ta se mi ne zdi stara, rekel sem.

— Da, ta je zložena pred kakimi petnajstimi leti. Bil je neki Nemeč v Baslu, jako prebrisan človek in on jo je zložil. Izvrstna pesen je! To vidite, da je zložena za potnike.

Začel mi je, prevajajoč na francoski, pripovedovati besede pesni o Rigi-ji, katera mu je jako padala:

Hočeš le iti na Rigi,
Do Vegisa ti ni treba čevljev,
(kajti pelješ se s parnikom)
A od Vegisa vzemi veliko palico
In za roko pelji deklico,
Da, pojdi pit kozarček vina.
Samo ne pij preveč
Kajti, kdor hoče piti,
Mora poprej zaslužiti...

— O, odlična pesen, končal je on.

Natararjem se je morala ta pesen zdeti jako dobra, kajti približali so se nama.

— Nu, a kdo jo je uglasbil? vprašal sem ga.

Da, nikdo, to je tako, veste, da se more peti inozemcem, treba je izumiti vedno kaj novega.

Ko so nama prinesli ledu in sem jaz nalil svojemu tovarišu kozarec šampanjca, videlo se mu je, da je v zadregi, in gledajoč natararje, začel se je sem ter tja obračati po klopi. Trčila sva na zdravje umetelnikov; on je izpil pol kozarca, potem se je pa zamislil in globoko zamišljen je zgrbančil obrvi.

— Davno že nesem pil takega vina, je ne vous disque Ga. V Italiji je vino d' Asti dobro, a to je boljše. Italija, kako lepo je tam pristavil je.

— Da, tam umejo ceniti muziko in umetelnike,

rekel sem, želeč napeljati govor na denašnji nevspeh pred Schweizerhofom.

— Ne, odgovoril je: — tja kar se tiče muzike, nikamor ne morem priporočati. Italijani so sami muzikanti, kakeršnih ni na svetu; a jaz mislim le tirolske pesni. To je tam vsekako novost.

— Kaj, tam je radodarnejša gospoda? nadaljeval sem, želeč ga napeljati na to, da bi delil z menoj jezo nad prebivalci Schweizerhofa. Tam se kaj takega ne prigodi, kakor tukaj, da bi iz velikanškega hotela, kjer bivajo bogatini, prišlo sto ljudij poslušat umetelnika, pa bi mu nikdo ničesar ne dal.

Moje vprašanje ni nikakor napravilo onega utisa, kakeršnega sem pričakoval; ampak v mojej opazki je videl le očitanje svoje nadarjenosti, katera ni izzbavila nagrade, in prizadeval se je opravičiti pred menoj.

— Vselej ne dobiš veliko, odgovoril je. — Včasih glas oslabi, truden si, vedite, danes sem že potoval devet ur, in pel skoraj celi dan. To je težko. Visokej gospodi, aristokratom, pa tudi ne ugajajo tirolske pesni.

— Pa vendar, kako je mogoče ničesar dati? ponovil sem

On ni razumel moje opazke. (Dalje prih.)

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 22. januarja.

Predseduje župana namestnik gosp. Vaso Petričič. Navzočnih je 17. mestnih odbornikov. Poverjateljema zapisnika imenujeta se gg. Ravnikar in Nolli. Glavni grad Zagreb doposlal je proračun za l. 1885. Mestni odbornik g. dr. Josip Derč odložil je pismeno mestno odborništvo. Mestni odbornik g. dr. Zarnik nasvetuje, naj g. dr. Derču izreče mestni zbor zahvalo za njegov trud in priznanje za njegovo izvrstno delovanje in naj se predsednik pooblasti izreči to zahvalo pismeno. Zbor temu predlogu jednoglasno z živahnimi dobroklici pritrdi.

Podžupan g. Petričič naznani, da je združeni pravni in finančni odsek sklenil, vložiti proti določbi finančnega ministerstva zaradi povratka opominarin mestni blagajnici, tožbo pri upravnem sodišči po svojem pravnem zastopniku g. dr. Mundi.

Potem si izprosi besede g. mestni odbornik Bayr, rekoč, da bode stavil nujni predlog. Govornik pravi: „Tužna osoda vzela nam je vrlega, značajnega narodnjaka. Deželni poslanec gosp. Karol Rudež je včeraj umrl. Jaz nasvetujem, da slavni mestni zbor sklene, da se na rakev blagega domoljuba položi venec, darovan od mestnega zastopa.“ Predlog se jednoglasno vsprejme, da se daruje venec z napisom: „Mestni zastop Ljubljanski vzornemu narodnjaku“.

V imenu finančnega odseka stavi mestni odbornik g. Hribar sledeče predloge:

1. Proračun mestne glavne klavnice s potrebščinami 11.020 gld. 60 kr. in pokritjem 18.524 gld., torej s prebitkom 7503 gld. 40 kr. in proračun mestne posojilne zaklade s potrebščinami 65.936 gld. 4 kr. in pokritjem 68.310 gld. 93 kr., torej s prebitkom 2374 gld. 89 kr. se odobrita.

2. Mestna blagajnica ima iz dohodkov tržnih pristojbin plačevati do zneska letnih 600 gld. mestnej posojilnej zakladi za tehtnične pristojbine klavnične oni znesek, ki bi ga le tá za imenovane pristojbine manje prijela.

Predlogi se brez razgovora vzprejmo.

Mestni odbornik g. Gogola poroča v imenu šolskega odseka o prošnji šolskega vodje g. Belarja, da bi se mu uštevale neke vsote v stalno funkcijsko doklado. Ker po novi postavi dežela določuje plače in doklade tudi mestnih učiteljev Ljubljanskih, se prošnja s to opombo zavrne.

V imenu šolskega odseka poroča mestni odbornik g. dr. Tavčar o urazu deželnega šolskega sveta z dne 14. decembra 1884 zaradi ustanovitve mestne deške in dekliške ljudske šole z nemškimi učnim jezikom.

Ko je poročevalec prečital v nemškem jeziku došli obširni ukaz, pravi, da se Ljubljanski mestni zastop ni nikdar protivil napravi nemške ljudske šole, če bi se potreba postavno dokazala. Pripravljenost, ustanoviti nemško šolo, izrekel je mestni zastop že tedaj, ko je sklenil protest zoper napravo nemške šole iz rezervnega zaklada kranjske hranilnice in tudi v zadnji seji, ko se je izrekel proti ustanovitvi nemške ljudske šole, a zahtevati je moral, da se postavna potreba kaže, ker se v tako dragi in važni stvari ne sme prenačljati. Mestni zbor pa se ni zmatral poklicanega pomagati k triumfom takozvane „Versöhnungspolitik“ s tem, da bi bil sklenil napraviti nemške šole, ker ni potreba bila postavno dokazana. Pri tej zadevi ne gre mestu za politiko, ampak za denar. Ko je došel najnovejši ukaz c. kr. deželnega šolskega sveta, vedelo se je, da bi bil priziv na ministerstvo brezvspešen, kajti ukaz deželnega šolskega sveta bil je izvir ministrove volje.

Upanje je tedaj bilo, da bi kaj hasnila pritožba pri upravnem sodišči, ker ni bilo dokazano potrebno število nemških otrok skozi zadnjih pet let, a ko je zadnje dni upravno sodišče o jednakej pritožbi mesta Liberce razsodilo, da ni treba, da bi se število za šolo godnih otrok izkazalo skozi pet let, ampak zadostuje potrdilo administrativne oblasti, potem je bilo jasno, da bi bila vsaka pritožba Ljubljanskega mesta pri upravnem sodišči brezvspešna. Da se vsaj ti stroški prihranijo, nasvetuje šolski odsek:

Glede na to, da bi se potom pritožbe niti pri ministerstvu za uk in bogočastje, niti pri upravnem sodišči — ki je ravnokar v čisto enakem slučaju razsodilo proti Liberskemu mestnemu zastopu — ničesar doseči ne dalo, predlaga šolski odsek:

1. Slavni mestni zastop naj razsodbo c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 14. decembra 1884 št. 2630 v vednost vzeti blagovoli.

2. Mestnemu magistratu naj se naroči, da ima v soglasi z mestnim stavbenskimi uradom staviti primerne predloge, po katerih naj se izvršijo ukazi, obseženi v razsodbi c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 14. decembra 1884 št. 2630. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Slovenski otročji vrt v Ljubljani.) V včerajšnji seji mestnega zbora Ljubljanskega vsprejel se je jednoglasno samostalni predlog gosp. mestnega odbornika Ivan Hribar-ja glaseč se: 1. Najkasneje do 1. maja 1885 imase ustanoviti prvo mestno otročje zabavišče s slovenskim poučnom jezikom; 2. Mestnemu magistratu se naroča, da po posvetovanju s šolskim odsekom izbere za ta zavod primeren del mesta, najame stanovanje in pazniško o-obje ter sploh stori v izpeljavo prvega sklepa vse potrebne korake; 3. finančnem odseku se naroča, da stavi v proračun za l. 1885. v ta namen potrebno svoto. O izvršnem vtemeljevanju teh predlogov po g. mestnem odborniku Hribar-ji bomo obširneje poročali.

— („Zabavni večer“) je danes zvečer ob 8. uri v Čitalnični restavraciji.

— (Osobne vesti.) Gospod Fr. Štajer, ki je kot novoimenovani c. kr. notar za Metliko v 3. dan t. m. v Gradci prisegel, odpotoval je te dni na svoje novo mesto. Isto tako je g. Makso Koser, novoimenovani c. kr. notar, iz Maribora odšel v Idrijo. Tako smo h kratu dobili dva vrla narodnjaka na razpisani beležniški mesti. — G. Škender Hrašovec, sin poznatega c. kr. okrajnega sodnika v Špitalu na Koroškem, imenovan je c. kr. avskultantom pri okrožnem sodišči v Dolenji Tuzli v Bosni.

— (V budgetnem odseku) je poslanec dr. vitez Tonkli zahteval, da se sedanji nedostatki glede sodnijskih poslopij v Trstu in Gorici odstranijo. Vladni zastopnik, sekcijski načelnik Sacken je na to izjavil, da se že vrše pogajanja o zgradbi novega sodnijskega poslopja v Trstu in da bode vlada tudi glede Gorice storila potrebne korake, da se odpravijo nedostatki.

— (Umrl) je v Gradci g. Anton Šega, korporal 6. baterije v VI. topničarskem polku. Pokojnik rodom Slovenec iz Kranjske bil je učitelj slovenščine na topničarski podčastniški pripravnici v Gradci. Lahka mu tuja zemlja!

— (Posebno poslopje za poštni in brzojavni urad v Ljubljani.) Mestni zbor Ljubljanski vzprejel je na predlog g. mestnega odbornika Hribar-ja, po obširnem utemeljevanju sledeče predloge jednoglasno: a) C. kr. skupnemu ministerstvu in obema zbornicama državnega zbora poslati se imata utemeljeni prošnji za izdaje zakona, da se v Ljubljani do onega časa, v katerem poteče sedanjina najeminska pogodba za uradne prostore v hiši št. 5 v Šelenburgovih ulicah in št. 2 v Knafelovih ulicah, sezida posebno poslopje za poštni in brzojavni urad. 2. Mestnemu magistratu se naroča, da ta sklep kar najhitreje mogoče izvrši.

— (Akadem. društvo „Slovenija“.) Piše se nam z Dunaja 22. dne t. m.: „Slovenija“ potrdila je v sinočnjem zboru predlog, da v kratkem napravi svečano zborovanje častitemu gosp. profesorju in ravnatelju J. Šumanu za njega odhodnico v Ljubljano; dalje predlog, da se v društvu samem zasnuje odsek za redovite literarne vaje. Čitale so se ta večer tudi poezije gosp. M. Markiča-Po-avskega, prav lepe, s prekrepkom dikcije. Nadobudnemu „Slovenijanu“ kličemo: „Vivant sequentia!“ — Sinoči počastil je naše društvo mej drugimi mnogimi gosti i gosp. prof. Kitančev iz Sofije, rojenja bolgarsk Makedončan, ki je v zabavnem delu z dolgim prekrasnim govorom označjal praktično-idealni pojem slovanske vzajemnosti. Zlate, jedrnate besede inteligentnega Bolgara segle so globoko v srca ter i v naših govornikih vzbudile potrebo, izjavljati jasnejše, prevdarjene misli. Opaziti je bilo, da naša mladina začenja čvrstejšo misliti in spoznavati, da se jej je pripravljati za življenje, ne pa za sanje. In tudi to služi sinočnji seji „Slovenije“ v posebno odliko.

— („Uffgesessen!“) Pod tem naslovom piše nam prijatelj z Dunaja: „Gospod urednik! Ker vem, da imate usmiljenje z revšetom, ki je v trdi zimi nago prikoralo na svet pod rušečo streho Ljubljanske kazine in kateremu so po tem dali malo pomenljivo ime „Carniola“, uverjen sem

tudi, da javnemu usmiljenju priporočite to-le tragedijo, ki bode seveda tudi zapisana na prvi strani analov kranjskega „Adolfovega Vereina“. Hudoba je namreč svoj nos utaknila v velikonemški prizor, ki ga je imel predsednik „Carniole“, scilicet studiosus H—n uprizoriti na tukajšnji Grimmovi slavnosti, zvršivši se te dni. Poslali so ga bili semkaj v imenu Graškega germanstva, da izporeči slavnosti „den deutschen und deutschesten gruss“. Mož delal je strašanske naklepe, ko se je vozil preko Severnika in zibal se je v sladki nadei, da s svojim govorom napravi atentat na Bismarcka, na Schönererja, na Dežmana in na vse plavičarice v Ljubljanski „Zvezdi“. Ali ko je prišlo do resnice, ko je blede mož stopil pred natlačeno slavnostno občinstvo, ko je izjecljal prve besede, — tedaj se nit utrga kaši! Die peinlichste Situation! Vse mencejanje ne pomaga ničesar, utrgana nit se več ne da zvezati, drugi konec niti se je baje primrznil k jednemu izmed Severnikovih predorov. Oj ti „deus ex machina“, niti tebe ni hotelo biti! Specifičen smeh polasti se vsega poslušalstva, gledajočega v bridkega junaka bridki obraz — jedna, dve, tri! — unverrichteter Dinge musste man vom schauplatze weichen! Kakšni bili so nadaljni psihološki procesi v germanu in germanistu, ki je imel ta večer v imenu kranjskega in Graškega nemštva tako duhovito smolo, to čitalo se bode prihodnjič v „Wochenblattovem“ podlistku in opevalo se bode v Samlabejevih odah. Jaz Vas, gospod urednik, torej samo še tega prosim, da prvi izlet „Carniole“ priporočate čitateljem Vašim v usmiljenje n tiho sožaljenje!“

Samaritanus.

— (Obrtna razstava) bode letos v Celovci avgusta meseca. Trgovsko ministerstvo dovolilo je v to 6000 gld. podpore. S to deželno razstavo se ob jednom na ogled postavi tudi koroška živina.

— (Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku) imelo je ob konci preteklega leta svoj reden letni občni zbor, ki je bil dobro obiskovan. Na predlog odstopivšega odbora volil je zbor soglasno kumico društvene zastave in društva odlično dobrotnico preblagorodno gospo Emilijo baronico Winkler v Ljubljani častnim udom društva ter preblagorodneje gospej to takoj telegrafično naznanil. V nov odbor voljeni so: načelnikom Jože Stanič, notarijski koncipjent; načelnikovim namestnikom Alojzij Vremšak, občinski tajnik; tajnikom in zastavonoscem Gustav Kronabethvogel, gozdarski praktikant; perovodjem Janez Tomazič, narodni učitelj; denarničarjem Ignac Tromte, narodni učitelj in arhivarjem Karol Reš, knjigovez.

— (Odvetnikov,) kakor je videti v ravnokar razglašenem izkazu pravosodnega ministerstva, je sedaj v Avstriji 2560, od teh največ na Spodnjem Avstrijskem, več kakor na Češkem, dasi je Češko dvakrat tolikšno. Na Kranjskem jih je 22, na Štajerskem 148, na Koroškem 29, na Primorskem 112. Mesta so prenapolnjena, na deželi pa je pomanjkanje advokatov, zlasti na Kranjskem; 24 sodnjih okrajev izmed 29 nema nobenega odvetnika.

— (Najvišje sodišče) je v dani pravdi razsodilo, da ni opravičeno brez odpovedi odpustiti trgovskega pomočnika, ako se je zloraba zaupanja stoprav pozneje pokazala; nadomestnino za šest tednov plačati je tudi tedaj, ako tudi odpuščeneč takoj zopet dobil službo.

— (Posojilnica v Sevnici.) Dne 1. februarja t. l. popoldne ob 2. uri se skliče redni občni zbor udov posojilnice v Sevnici v pisarni zadruga. Program: 1. računski sklep pro 1884, 2. volitev ravnateljstva, 3. predruženje pravil, 4. raznovrstni predlogi. Povabljeni so vsi p. t. udje.

— (Nagrade) za gospodarski nadaljevalni pouk dobili so lani na dolenjem Štajerskem naslednji gg. učitelji: J. Barl v Slov. Gradci, Jurij Bregant v Negovi, Ignacij Cizelj na Vranskem, Simon Erženjak v g. Radgoni, Josip Horvat v Ljutomeru, V. Kocmut na Hajdini, J. Ornik v Brežicah, J. Reich pri sv. Lenartu, J. Stöger pri sv. Petru, Simon Štrenkelj v Središči, Josip Vidič v Priboldu.

— (Blagoslovljenje vode v Zagrebu.) 18. t. m. dopoldne vršilo se je svečanostno blagoslovljenje vode v Manduševčevem vodnjaku na Jelacičevem trgu v Zagrebu. Mej posamičnimi obredi svirala je polkovna godba in streljala stotnja pešpolka nadvojvode Leopolda. Svečanostne blagoslove delil je grško vztočni župnik g. Ambrozij Pavlovič.

— (V Pitomači) na Hrvatskem porodila je neka ženska otroka, ki ima na vsakej roki po 6 prstov

Razne vesti.

* (Otvorenje „Rudolfina“ v Pragi.) Prestolonaslednika cesarjevič Rudolf in nadvojvodinja Štefanija peljala se bosta jutri v soboto 24. t. m. ob sedmih zjutraj k svečanostnemu otvorjenju „Rudolfina“ v zlato Prago, kamor dospeta, ob eni uri popoldne. Ob sedmih zvečer ravno tega dne cesarska gosta zopet ostavita česko stolnico.

* (Svetovni poštni kongres v Lizboni.) 3. februarja t. l. prične se v Lizboni svetovni poštni shod da bode pretresalo precejšnjo vrsto vevaznih svetovne poštne zveze se tikajočih vprašanj. Zastopniki avstrijske države pod vodstvom sekcijskega načelnika barona Dewecz-a in ministerjalnega svetnika Vargas-a odpeljali so se že 21. t. m. v Lizbono.

* (Oče in sin roparja.) Faki Jakub bil je do sedaj najstrahovitejši ropar cele Anatolije ter je zlasti pokrajino Bitlis, kjer je s svojimi štirimi rokavnjači najgrozovitneje divjal, v besede pravem pomenu vzdrževal v vednem strahu in trepetu. A nedavno pal je grozni trinog v boji s turškimi vojaki, kateri so prišli na pomoč nesrečnim prebivalcem. Ko bi kdo menil, da se je po smrti Jakobovega vrnil mir v deželo, se jako moti. Oče umrlega roparja, Suleiman, dozdej kmet, začuvši o nenadni smrti svojega sina popusti svojo kmetijo, zbere okolu sebe ostale pristaše ustreljenega sina, se jim postavi na čelo ter pušča, ropa in mori, da je strah in groza. Starčeva zlodejstva neso manjša od onih njegovega sina. Turčija pošlje torej zoper roparje zopet oddelek vojakov, ki kmalu zasledijo skrivno bivališče roparske čete. Po dolgotrajnem in krvavem boju postrele vojaki starega načelnika in vse njegove pomagače.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor cenoeno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošlja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (11—1)

Tuji:

22. januarja.

Pri **stanu**: Koelbl z Dunaja. — Gessner iz Gradca. — Hirsch iz Trsta. — Arnautović, Dimic iz Bosne. — Kolber z Dunaja.

Pri **posluhu**: Fischer, Gutfreund z Dunaja. — Zupan iz Reke. — Knopf, Kraus z Dunaja. — Mull y iz Vrhnike. — Neumann, Wolf z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
22. jan.	7. zjutraj	740.21 mm.	- 4.4°C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	740.31 mm.	+ 0.5°C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	741.40 mm.	- 3.2°C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura - 2.4° za 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 23. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 10 kr.
Srebrna renta	83 " 85 "
Zlata renta	106 " 40 "
5% marcna renta	98 " 45 "
Akcije narodne banke	864 " — "
Kreditne akcije	302 " 60 "
London	123 " 60 "
Napol	9 " 79 "
C kr cekini	5 " 97 "
Nemške marke	60 " 35 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 126 " 50 "
Državne srečke iz l. 1861	100 gld 171 " 75 "
4% avstr zlata renta, davka prosta	106 " 40 "
Ogrska zlata renta 6%	— " — "
" " " " 4%	— " — "
" " " " 5%	93 " 10 "
5% štajerske zemljišče odvez oblig	104 " — "
Dunava reg srečke 5%	100 gld 115 " 25 "
Zemlj obé avstr 4 1/2% zlati zast listi	122 " 50 "
Prior oblig Elizabetine zapad železnice	112 " — "
Prior oblig Ferdinandove sev. železnice	105 " 40 "
Kreditne srečke	175 " 75 "
Rudolfove srečke	10 " 19 " 50 "
Akcije anglo-avstr banke	120 " 104 " 75 "
Tramway-društ velj. 170 gld a v	215 " 25 "

Poslano.

(7—3)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
KISSELIN
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mčurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Poprava.

Pri 58. izsrečkanji kranjskih zemljiščnih obveznic dné 31. oktobra l. 1884 bila je po pomoti št. 441 v znesku 1000 gld. st. d. namesto št. 421 v znesku 1000 gld. kot izsrečkana izkazana, kar se v občno vednost s tem naznanja.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, dné 15. januarja 1885.

(47—2) Deželni glavar: Thurn.

Št. 569.

(33—3)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja:

1. da so imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1862, 1863, 1864 in 1865 rojenih domačih mladeničev dogotavljeni in pri magistratu od 15. do 30. dne t. m. razpoloženi, da jih vsak lahko pregleda, in

- ko bi kdo izpuščen ali pa napačno vpisan bil, to naznani;
- zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za oproščenje od dejanske službe vojaške ugovarja in te ugovore tudi dokaže; potem objavlja magistrat:

2. da bode srečkanje novačenju podvrženih mladeničev

1. razreda letos v 12. dan februarja ob 9. uri dopoldne

v mestni dvorani in da je vsakemu prepuščeno udeležiti se srečkanja.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 10. dan januarja 1885.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstaj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 stranj. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

PISAR,

v slovenskej, hrvatskej in nemškej pisavi dobro izurjen,

išče mesta. (39—2)

Dopise prosi pod naslovom: B. Z. post. rest. Graz.

Prava marzeilska galerta

je najgotovejša, najhitrejša in najcenejša sredstvo za čiščenje in zboljšanje vina in jamec se za najboljši uspeh dobiva se pri (30—4)

A. HARTMANN-u.

v Ljubljani, Tavčarjeva palača.

Hiša.

V trgu Vipavskem prodaja se zidana, z opoko krita, deloma novo zidana, na leto okolo 400—450 gld. obrestij nesoča, za vsaktero kupčijo, kakor tud gostilno jako pripravna hiša, z mnogimi sobami, hlevi in jako lepim hišnim vrtom, borjačo in gojzda mi pravicami. Cena jej je 5050 gld.

Ponudbe naj se pošiljajo g. Josipu Prosencu, glavnemu zastopniku „Aziende“ v Ljubljani. (38—3)

Dve železni skrinji

(blagajnici)

skoro čisto novi in trdni ter se jako dobro zapirata, jedna z dvema, jedna z jednim ključem.

prodasti se po cen.

Kaj več se izve v Žerovčevji hiši na št. Peterškem nasipu št. 65 pri hišniku. (46—2)

Umrli so:

19. jan.: Janez Pirc, delavec, 44 let, Kravja dolina št. 2, za jetiko.

21. jan.: Ana Regali, hišnega posestnika hči, 8 dni, Sv. Petra cesta št. 21, za oslabljenjem močij.

22. jan.: Anton Tipel, krojaški mojster, 65 let, Stari trg št. 26, za jetiko.

V deželnej bolnici:

19. jan.: Marija Mohar, gostinja, 77 let, za vodenico. — N. N., nepoznan mož, okolo 50 let star, umirajoč z Vrhnike pripeljan, za sušico.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Zobozdravnik SCHWEIGER

z Dunaja

stanuje v hotelu „Stadt Wien“, II. nadstropje, sobna št. 23 in 24.

Ordinira vsak dan od 9. do 12 1/2 ure in od 2. do 4. ure popoldne. Vse operacije izvajajo se hitro in gotovo prav po modernih zahtevah novejšega časa. (34—3)

Priznana nepokvarjena, izvrstne

VOŠČENE SVEČE

izdelujejo (750—14)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnuš in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali piščo, črve, zoper boleznin na vrtnici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane 35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojpi: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofjeji Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelok posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnena besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apoteker, sklenica mora biti zapечатena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapечат z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki niso imajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—170)

Obilno in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte, nasajene v obširnih vinogradih mojega svaka Josipa pl. Czeke v Kiscku na Ogerskem je izvrstno desertno vino, katero priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomanjkanju krvi, oslabljenju, diarriho in reconvalescenci z izrednim uspehom. — Zdravilnica v Lindwiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepljujoče pri reconvalescenci. Vino se ne sme piti mrzlo, ampak se mora pred porabo pustiti, da dobi temperaturo sobe. (44—1)

Burgundsko vino.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima

LEKARNA TRNKOCZY

v Ljubljani, Mestni trg.

Vsaka steklenica ima zaradi pristnosti varstveno marko in grb.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Prazne steklenice se nazaj vzmó. — Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.